

รายงานการวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

English Language Learning Styles of Liberal Arts Students,

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

โดย

ดร. อรุณี อรุณเรือง

ผศ.วีณา สงวนพงษ์

ผศ.ทรงสิริ วิชิรานนท์

ประจำปีการศึกษา 2556

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่องานวิจัย : รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : อรุณี อรุณเรือง วีณา สวงวนพงษ์ ทรงสิริ วิชิรานนท์

พ.ศ. : 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม PLSPQ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 11.5 สถิติที่ใช้คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ นครชอบใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ รูปแบบการเรียนแบบกลุ่ม (GLS) มีค่าระดับความคิดเห็น มากที่สุด 3.63 รองลงมาเป็น รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.54 และ รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.45 ตามลำดับ

Title: English Language Learning Styles of Liberal Arts Students, Rajamangala

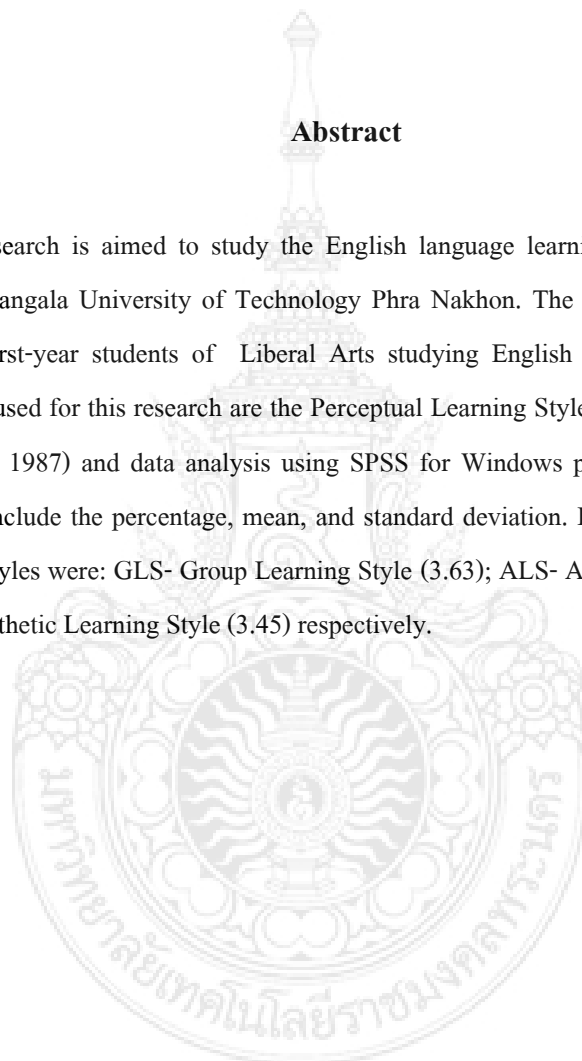
University of Technology Phra Nakhon

Researchers: Arunee Arunreung, Weena Sangounpong, Songsiri Wichiranon

Year: 2013

Abstract

This research is aimed to study the English language learning styles of Liberal Arts students, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The target group of this study include 248 first-year students of Liberal Arts studying English II in the academic year 2012. The tools used for this research are the Perceptual Learning Style Preference Questionnaire (PLSPQ) (Reid, 1987) and data analysis using SPSS for Windows program version 11.5. The statistics used include the percentage, mean, and standard deviation. It was found that the three main learning styles were: GLS- Group Learning Style (3.63); ALS- Audio Learning Style (3.54) and KLS- Kinesthetic Learning Style (3.45) respectively.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าของตำราและผลงานทางวิชาการต่างๆ ที่คณะผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ทั้ง 3 ท่าน คือ ดร. รุ่งทิพย์ รัตนภาณุสร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผศ. เกศิณี บำรุงไทย หัวหน้าสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ ผศ. สุนทรี สุวรรณสมบูรณ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และอาจารย์ วัชรพงษ์ สูงปานเขา ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้ให้เงินงบประมาณสำหรับสนับสนุนในการทำงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 1 ทุกคนที่ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย อันจะนำไปสู่การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ดร. อรุณี อรุณเรือง

ผศ. วินา สงวนพงษ์

ผศ. ทรงสิริ วิจิรานนท์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าของตำราและผลงานทางวิชาการต่างๆ ที่คณะผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 3 ท่าน คือ ดร. รุ่งทิพย์ รัตนภานุสร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผศ. เกศินี บำรุงไทย หัวหน้าสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ ผศ. สุนทรী สุวรรณสมบูรณ์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และอาจารย์ วัชรพงษ์ สูงปานเขา ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ได้ให้เงินทุนสำหรับสนับสนุนในการทำงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชั้นปีที่ 1 ทุกคนที่ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย อันจะนำไปสู่การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ดร. อรุณี อรุณเรือง
ผศ. วินา สงวนพงษ์
ผศ. ทรงสิริ วิชิรานนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช

บทที่

1	บทนำ	
	1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	3. คำถามในการวิจัย	2
	4. สมมติฐานของการวิจัย	2
	5. ขอบเขตของการวิจัย	2
	6. นิยามศัพท์เฉพาะ	3
	7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2	ทบทวนวรรณกรรม	5
	1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง	6
	2. รูปแบบการเรียน	7
	2.1 ความหมายของรูปแบบการเรียน	7
	2.2 ประเภทของรูปแบบการเรียน	9
	2.3 ความสำคัญของรูปแบบการเรียน	10
	3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการศึกษารูปแบบการเรียนด้วย PLSPQ	11

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย	14
	1. การกำหนดประชากร และตัวแปรที่ศึกษา	14
	1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	
	1.2 ตัวแปรที่ศึกษา	
	2. เครื่องมือและการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
	2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
	2.2 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือ	
	3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
	4. การนำเสนอข้อมูล	21
	5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	21
4	ผลการวิจัย	22
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	23
	ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ	24
	ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับภูมิหลังที่ต่างกัน	31
	ตอนที่ 4 ระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	45
	ตอนที่ 5 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับภูมิหลัง ของนักศึกษา	49
	ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษา	52
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
	1. สรุปผลการวิจัย	54
	2. อภิปรายผลการวิจัย	57
	3. ข้อเสนอแนะ	60
	บรรณานุกรม	61
	ภาคผนวก	64

สารบัญตาราง

ตารางที่

1	จำนวนประชากร ที่ใช้ศึกษา แบ่งตามสาขาวิชา	14
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศและสาขาวิชา	23
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	24
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	25
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	26
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	27
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	28
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	29
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ	30
10	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	31
11	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	32
12	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	33
13	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	34
14	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	35
15	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	36
16	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบต่างๆ	37
17	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	38

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตารางที่

18	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	39
19	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	40
20	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตน ในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	41
21	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	42
22	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็น กลุ่ม (GLS)	43
23	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบต่างๆ	44
24	เปรียบเทียบสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันเป็นรายคู่	45
25	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรูปแบบการเรียนและระดับการใช้ รูปแบบการเรียน	46
26	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามจำนวนของรูปแบบการเรียนที่ชอบใช้	47
27	จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชอบใช้	48
28	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ชอบใช้	50
29	จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนก ตามสาขาวิชา และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้	51

สารบัญภาพ

ภาพที่

1	ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ	54
2	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม	55
3	รูปแบบของกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง	56
4	รูปแบบของกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ	57

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่มุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการพัฒนาบุคลากร และเสริมสร้างสถาบันการศึกษาให้มีมาตรฐาน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนและประชาชนด้านภาษาอังกฤษ ภาษาของประเทศในอาเซียน รวมถึงประเทศอาเซียนบวกสาม ได้แก่ จีน เกาหลีและญี่ปุ่น เพื่อการแข่งขันในเวทีการค้าระหว่างประเทศ และในโลกแห่งการทำงาน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งเป้าหมายให้นักเรียนที่จบชั้น ป.6 สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และสื่อการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเด็กไทยส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ และอ่อนภาษาอังกฤษมาก มีผู้สนใจศึกษาหาสาเหตุว่าทำไมเด็กไทยจึงไม่ค่อยสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงวิธีการสอนด้วยวิธีต่างๆ แต่ในความเป็นจริง ผู้วิจัยเห็นว่า การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ ให้ได้ผลตรงตามความสามารถและศักยภาพของผู้เรียน ควรเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน (Cohen, 1990) หรือรูปแบบการเรียนรู้ (learning styles) ของผู้เรียนก่อน การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning styles) เป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะจะทำให้ผู้สอนได้รู้และเข้าใจลักษณะและรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน สามารถนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมในชั้นเรียน เอกสารประกอบการสอน การมอบหมายงาน บรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้และเพิ่มขีดความสามารถของตนเองในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. คำถามในการวิจัย

1. นักศึกษามีระดับการใช้ จำนวน และรูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไร
2. นักศึกษาชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกันมีรูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

4. สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
2. เพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. สาขาวิชามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

5. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101 English I) และกำลังลงทะเบียนเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 2 (01-320-102 English II) ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใน 3 สาขาวิชา จำนวน 6 กลุ่ม จำนวน 248 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ

-เพศชาย

-เพศหญิง

2.1.2 สาขาวิชา

- สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาการโรงแรม
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 6 แบบได้แก่

- ก. รูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา (VSL- Visual Learning Style)
- ข. รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS- Audio Learning Style)
- ค. รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ (TLS- Tactile Learning Style)
- ง. รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS- Kinesthetic Learning Style)
- จ. รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนตามลำพัง (ILS- Individual Learning Style)
- ฉ. รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS- Group Learning Style)

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการเรียน (Learning Style) หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบของพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนเองและต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน ตามคำจำกัดความเหล่านี้ ผู้เรียนมีวิธีการรับรู้และประมวลข้อมูลที่เป็นของตนเองในสภาพการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่มีวิธีการในการตอบสนองและมีปฏิกิริยาต่อการเรียนต่างกันด้วย ดังนั้น รูปแบบการเรียนของผู้เรียนจึงหมายถึงความแตกต่างและความหลากหลายในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวอีกทางหนึ่งก็คือ ผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการใดวิธีการหนึ่งที่ตนเองชอบใช้ในการเรียนมากกว่าวิธีการอื่นๆ (ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์, 2542: Online)

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะศิลปศาสตร ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

3. ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษาอยู่ในงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะ นักศึกษาปีที่ 1

4. สาขาวิชาที่กำลังศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษาศึกษาอยู่ แบ่งออกเป็น 3 สาขา คือ สาขาการท่องเที่ยว สาขาการโรงแรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
2. ผู้เรียนได้ตระหนักถึงรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองและนำไปพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ในอนาคต
3. ผู้สอนสามารถนำผลที่ได้ไปใช้พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรม เอกสาร และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

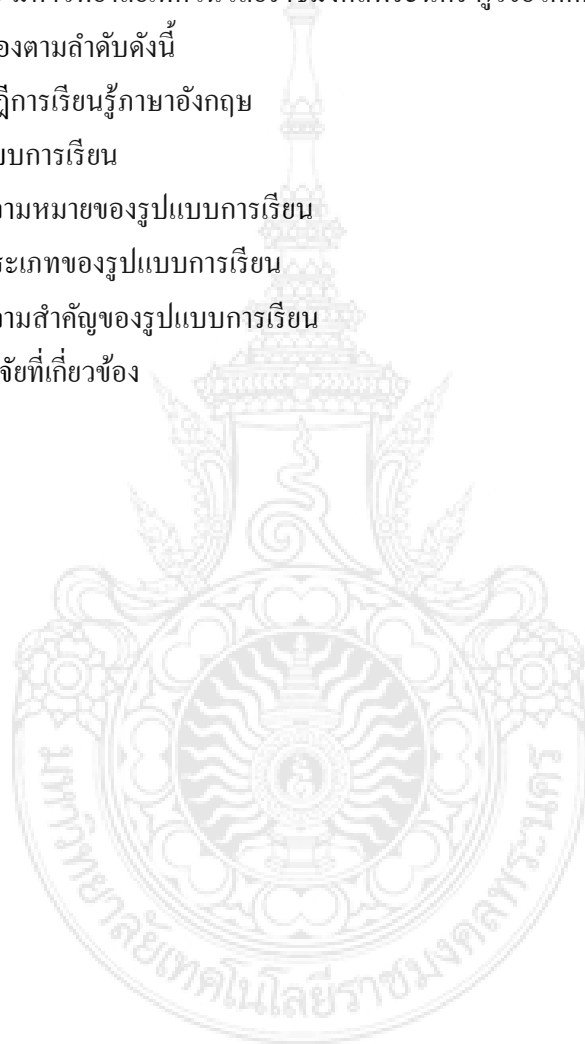

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. รูปแบบการเรียน
 - 2.1 ความหมายของรูปแบบการเรียน
 - 2.2 ประเภทของรูปแบบการเรียน
 - 2.3 ความสำคัญของรูปแบบการเรียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แนวคิดหรือทฤษฎีในการรู้ภาษา (Language Acquisition Theories) ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประกอบด้วยทฤษฎีสำคัญ 4 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ทฤษฎีเหตุผลนิยม (Rationalism) ทฤษฎีหน้าที่นิยม (functionalism) และทฤษฎีปริชานนิยม (cognitivism) และอาจจำแนกได้เป็น 2 แนวใหญ่ ๆ คือ ทฤษฎีที่เน้นรูป และสร้างรูปภาษา (forms, production process) กับทฤษฎีที่เน้นเรื่องความหมาย การสื่อสาร หรือหน้าที่ในการแสดงความรู้ ความคิด (communication, interaction and cognition) ซึ่งเน้นกระบวนการคิด และความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการสื่อสาร ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาในแนวทางที่ 1 ประกอบด้วยทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และทฤษฎีเหตุผลนิยม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นรูป และการสร้างรูปภาษา ในขณะที่ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาในแนวทางที่ 2 ประกอบด้วยทฤษฎีหน้าที่นิยม และทฤษฎีปริชานนิยม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เน้นเรื่องความหมาย การสื่อสารหรือหน้าที่ในการแสดงความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ และปริชาน ซึ่งเน้นกระบวนการคิดและความรู้ความเข้าใจตลอดจนการสื่อสาร (อรุณี อรุณเรือง, 2549: 11)

ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดทฤษฎีหนึ่งคือ ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเนื่องจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (สิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรม) และการตอบสนอง (ตัวพฤติกรรม) นักจิตวิทยาที่สำคัญคนหนึ่ง ของทฤษฎีนี้คือ Skinner ซึ่งให้ความสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมในลักษณะที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ และเมื่อได้รับการเสริมแรง ผู้เรียนก็จะมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก แนวคิดของ Skinner ได้นำมาใช้เป็น หลักของวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่เรียกว่า Audio-Lingual Approach ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับความนิยมอย่างมากในทศวรรษที่ 60 (Curry, 1983) วิธีการสอนนี้ได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียนและไวยากรณ์ของภาษา โดยเน้นที่การสร้างนิสัยในการเรียนรู้ ท่องจำ และการฝึกฝนการใช้โครงสร้างภาษา แต่ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมได้ถูกคัดค้านจากนักจิตวิทยาและนักภาษาศาสตร์เป็นจำนวนมาก ในจำนวนนี้มี Noam Chomsky ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางภาษาศาสตร์กล่าวว่า ภาษามีใช้การสร้างสมมติฐานแต่ภาษาเป็นเครื่องมือที่แสดงออกทางความคิดกับความสามารถในการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของภาษาและทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนั้นได้ละทิ้งกระบวนการ “ภายใน” ได้แก่ เจตนา ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน ต่อมาแนวคิดของ Chomsky เป็นรากฐานสำคัญของวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาไปใช้ในบริบทของการสื่อสารอย่างแท้จริง (Curry, 1983 อ้างถึงในเกศศุดา รัชฎาวิชิตชุกุล, 2547: 9)

ในขณะที่นักจิตวิทยาที่ไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมยังมิได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบประสบการณ์ (The Theory of Experiential Learning) อย่างจริงจัง ก็มีนักจิตวิทยาที่สนใจแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการเรียนรู้ เช่น นักจิตวิทยากลุ่มปริชานนิยม (Cognitivism) ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบความคิด นักจิตวิทยากลุ่มปริชานนิยม เช่น Bloom ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดลักษณะของความรู้ตามลำดับขั้นของความคิด ขณะที่นักจิตวิทยากลุ่มมานุษยนิยม เช่น Maslow ให้ความสำคัญกับอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนและวิธีการที่ผู้เรียน พยายามควบคุมกระบวนการดำเนินชีวิตของตนเอง (Rogers, 1996: 100) ในทศวรรษที่ 80 มีวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของนักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยม ซึ่งให้ความสำคัญอย่างมากต่อผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ได้แก่ The Natural Approach ของนักภาษาศาสตร์จิตวิทยาชาวอเมริกันสองท่านคือ Krashen และ Terrell (เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล, 2547: 10)

ทั้งนักจิตวิทยากลุ่มพุทธินิยม และมานุษยนิยม ต่างก็ยอมรับความสำคัญของประสบการณ์แต่ไม่มีนักจิตวิทยากลุ่มใดที่สามารถตั้งทฤษฎีที่เหมาะสมเพื่ออธิบายว่า ประสบการณ์มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม การวิจัยของนักจิตวิทยากลุ่มพุทธินิยมและมานุษยนิยม ได้ชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดขึ้นถึงความสำคัญของประสบการณ์ เช่น John Dewey นักการศึกษาชาวอเมริกัน ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า “ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยการลงมือปฏิบัติและการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive) โดยอาศัยกลวิธีการค้นหาข้อเท็จจริงที่ทำให้ผู้เรียนสามารถควบคุมความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้” (Dewey, 1959: 81)

2. รูปแบบการเรียนรู้

2.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้

นักวิชาการ และนักวิจัยจำนวนมากได้ให้ความหมายเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ไว้หลากหลาย สรุปได้ดังนี้

Dunn (1979: 41) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับ “รูปแบบการเรียนรู้” ไว้ว่า เป็นวิธีที่ผู้เรียนรับรู้และเก็บรักษาข้อมูลให้คงไว้ซึ่งเกิดจากอิทธิพลขององค์ประกอบทางด้านสภาวะภายในตัวของผู้เรียนและองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน องค์ประกอบทางด้านสภาวะภายในตัวของผู้เรียน ได้แก่ ความถนัด ความชอบ แรงจูงใจ และวิธีการรับรู้ข้อมูล เช่น การอ่าน การฟัง เป็นต้น ส่วนองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ สภาพห้องเรียนหรือลักษณะของการทำงาน เช่น ทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานตามลำพัง เป็นต้น

Gregorc (1979: 24) อธิบายว่ารูปแบบการเรียนรู้ประกอบด้วยพฤติกรรมที่มีลักษณะเด่นชัด และแตกต่างกัน ซึ่งทำให้เราทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมและมีปฏิกิริยาต่อสภาพแวดล้อมอย่างไร

Keef (1979: 4) เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกทางความคิด ร่างกาย และอารมณ์ความรู้สึก พฤติกรรมดังกล่าวแสดงถึงการรับรู้และปฏิกิริยาตอบสนองต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร

Gregorc และ Keef มองว่า พฤติกรรมของผู้เรียนมีส่วนสำคัญในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้เช่นเดียวกับระบบการคิดของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

Ellis (1985: 52) ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้อย่างสม่ำเสมอในการเรียนรู้ สร้างความคิดรวบยอด จัดระเบียบ และจดจำข้อมูล ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้จึงเป็นผลมาจากความชอบ ประสบการณ์เดิม และรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ด้วย

Honey (1983: 344) และ Mumford (1992: 2) อธิบายว่า รูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนชอบใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้โดยมีประสบการณ์ เจตคติ และอิทธิพลของบุคลิกภาพเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้

Kinsella (1995: 171) เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้หมายถึงวิธีการตามธรรมชาติที่เป็นนิสัย และเป็นที่ยอมรับของแต่ละบุคคลในการรับรู้ ประมวลผล และเก็บรักษาข้อมูลรวมทั้งทักษะใหม่ๆ โดยไม่คำนึงถึงวิธีสอนหรือเนื้อหาวิชา

จะเห็นได้ว่านักวิชาการและนักวิจัยได้พยายามให้ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันแต่ จะพบว่าองค์ประกอบหนึ่งที่คำจำกัดความเหล่านี้มีร่วมกันก็คือความเชื่อที่ว่ารูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนเองและต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน โดยผู้เรียนจะมีวิธีการรับรู้และประมวลผลข้อมูลที่เป็นของตนเองในสภาพการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่มีวิธีการในการตอบสนองและมีปฏิกิริยาต่อการเรียนต่างกันด้วย ดังนั้นจากคำนิยามที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้ คือ วิธีการที่ผู้เรียนใช้จนเป็นนิสัยในการเรียนรู้ สร้างความคิดรวบยอด จดจำข้อมูล และนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้โดยมีความชอบ ความถนัด เจตคติ ประสบการณ์ และบุคลิกภาพของผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้

2.2 ประเภทของรูปแบบการเรียนรู้

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วย PLSPQ (Perceptual Learning Style Preference Questionnaire)

PLSPQ เป็นเครื่องมือสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เฉพาะเจาะจงกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) หรือภาษาต่างประเทศ (EFL) เป็นแบบสอบถามที่สำรวจรูปแบบการเรียนรู้จากช่องทางการรับรู้ข้อมูล โดยจำแนกเป็น 6 แบบ คือ การใช้สายตา (VLS – Visual Learning Style) การฟัง (ALS – Auditory Learning Style) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS – Kinesthetic Learning Style) การกระทำ (TLS – Tactile Learning Style) การเรียนตามลำพัง (ILS – Individual Learning Style) และการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS – Group Learning Style) (Reid, 1987)

ไชยสิทธิ์ บุตรี (2540) ได้เสนอรูปแบบในการเรียนรู้โดยมีพื้นฐานอยู่บนคำจำกัดความของรูปแบบการเรียนรู้โดย Reid (1987) และ Oxford (1995) ดังนี้

1. การเรียนรู้การใช้สายตา (Visual Learning Style) ซึ่งรวมถึงการใช้สายตาอ่านเรื่องและการศึกษาแผนผัง แผนภูมิ และสื่อประกอบภาพอื่น ๆ เช่น รูปภาพ ป้ายประกาศ วิดีทัศน์ และภาพยนตร์ ผู้เรียนประเภทนี้มีความสามารถในการมองข้อความจากหนังสือ บนกระดาน หรือจากแบบฝึกหัด และสามารถจดจำข้อความเหล่านั้นได้เป็นอย่างดีมากกว่าจดจำการบอกกล่าวหรือคำสอนของผู้สอน ผู้เรียนประเภทนี้ไม่ต้องการฟังคำอธิบายจากคำบอกเล่าของผู้อื่น เพราะต้องการอ่านและเข้าใจข้อความเหล่านั้นด้วยตนเองเพื่อช่วยในการจดจำ และผู้เรียนประเภทนี้ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเรียนตามลำพังกับหนังสือมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

2. การเรียนรู้การฟัง (Auditory Learning Style) หมายถึง ผู้เรียนที่เรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟัง เช่น การฟังการบรรยาย บทสนทนา แถบบันทึกเสียง และคำสั่ง ผู้เรียนประเภทที่ชอบวิธีการเรียนด้วยการฟังคำสอน หรือคำบอกเล่าจากบุคคลอื่น ผู้เรียนกลุ่มนี้จะเรียนรู้และจดจำสิ่งต่าง ๆ จากคำอธิบายของบุคคลอื่น ผู้เรียนประเภทนี้อาจชอบวิธีการอ่านออกเสียงดัง เพื่อให้ตนเองได้ยินและสามารถจดจำเนื้อหาวิชาของการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้จากการอ่านออกเสียง หรือจากการฟังเทปการฟังผู้สอนสอน หรือการอภิปรายร่วมในชั้นเรียน หรือการมีการโต้ตอบอภิปรายกับเพื่อนร่วมชั้นหรือกับอาจารย์ในชั้นเรียน วิธีการเรียนที่ได้ผลสำหรับผู้เรียนประเภทนี้คือการอัดเทปคำอธิบายต่าง ๆ และเปิดฟังอีกครั้งเพื่อการจดจำข้อมูลใหม่

3. การเรียนรู้การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (Kinesthetic Learning Style) หมายถึง การเรียนรู้จากการปฏิบัติตนในสถานการณ์จำลองที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวใน

สถานการณ์การเรียนรู้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เช่น การแสดงละคร การสัมภาษณ์ รวมถึง การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสมบูรณ์ ผู้เรียน ประเภทนี้จะสามารถจดจำความรู้ที่ได้ด้วยวิธีการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การมีกิจกรรมนอกสถานที่ การแสดงบทบาทสมมติ หรือวิธีการเรียนแบบผสม เช่น การเรียนรู้ด้วยวิธีการฟังเทปร่วมกับการทำ กิจกรรมอื่น ๆ ประกอบด้วย

4. การเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style) หมายถึง การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำต่าง ๆ เช่น การสร้างรูปจำลอง การทำการทดลองในห้องทดลอง และการเรียน จากวัตถุต่าง ๆ ที่จับต้องได้ เช่น สมุดภาพ หรือ บัตรคำ ผู้เรียนประเภทนี้ชอบการเรียนแบบลงมือ ปฏิบัติด้วยตนเองมากกว่า การอ่าน การฟังจากบุคคลอื่น หรือการสังเกตการณ์แต่ผู้เรียนประเภทนี้ ชอบการเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยการกระทำของตนเอง เช่น การทำการทดลองในห้องปฏิบัติ การ ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองหรือการสร้างแบบจำลองเพื่อการเรียนรู้

5. การเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style) หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียน ด้วยตนเองทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน ผู้เรียนประเภทนี้มี ความชื่นชอบวิธีการเรียนด้วยตนเองตามลำพังในสถานการณ์การเรียน และจะสามารถคิดแก้ปัญหา เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และเข้าใจข้อเท็จจริงต่าง ๆ มากขึ้นเมื่อมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. การเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning Style) หมายถึง สถานการณ์ในการเรียนที่ผู้เรียนทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็กลุ่มหรือกลุ่มผู้เรียน ประเภทนี้ชอบการเรียนกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าที่จะคิดแก้ปัญหาในระหว่างการเรียนสิ่งใหม่ด้วย ตนเอง ผู้เรียนประเภทนี้เรียนรู้ได้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนตั้งแต่ 2-3 คนขึ้นไป แรงจูงใจ ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เกิดจากการกระตุ้นและความช่วยเหลือของกลุ่ม

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แยกการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนออกเป็น 3 รูปแบบ คือ หลัก (Major) รอง (Minor) และ ไม่มี (Negative) โดยผู้เรียนแต่ละคนจะมีรูปแบบการเรียนหลัก รอง หรือ ไม่มีรูปแบบการเรียนเลยก็ได้ ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนเป็นหลักจะมีลักษณะของผู้เรียนที่ดี ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนเป็นรองจะมีลักษณะของผู้เรียนในระดับค่อนข้างดี สามารถมีวิธีการรับรู้ ข้อมูลในการเรียนได้ดีในระดับหนึ่ง สำหรับผู้ที่ไม่มรูปแบบการเรียนจะเป็นผู้เรียนที่มีความหมาย ยากลำบากในการเรียนหรือการรับรู้ข้อมูลในระหว่างการเรียน (ณัฐนุช มั่นสาคร, 2553)

2.3 ความสำคัญของรูปแบบการเรียน

สังคมที่มีความรู้เป็นฐานกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลงที่วุ่นวายนี้ เป็นไป อย่างรวดเร็ว จึงทำให้ผู้นำทางการศึกษา และอุตสาหกรรมพยายามอย่างมากที่จะพัฒนาวิธีการใน

การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ รูปแบบการเรียน หมายถึง วิธีการที่ผู้เรียนใช้จนเป็นนิสัยในการเรียนรู้ สร้างความคิดรวบยอด จดจำข้อมูล และนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้บริการลูกค้าเป้าหมายของการเรียนรู้โดยมีความชอบ ความถนัด เจตคติ ประสบการณ์ และบุคลิกภาพของผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ดังนั้น รูปแบบการเรียนที่แต่ละบุคคลถนัด จึงเป็นช่องทางตามธรรมชาติที่เราใช้ในการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้เร็วที่สุด ง่ายที่สุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนและการใช้รูปแบบการเรียนในการเรียนรู้จะช่วยเพิ่มพูนศักยภาพที่จะรับรู้ และจดจำข้อมูลใหม่ ๆ เพื่อความสำเร็จของการประกอบอาชีพ และการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น ดังนั้น รูปแบบการเรียนจึงมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ อาจารย์ นักการศึกษา บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ผู้เรียน รวมทั้งนักวิชาชีพ

จะเห็นได้ว่าความเข้าใจและการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนแบบต่างๆช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทุกชนิด เช่น เมื่อผู้เรียนรู้ว่าตนเองมีรูปแบบการเรียนแบบไหน ผู้เรียนก็จะทราบได้ว่าตนเองมีจุดแข็งและจุดอ่อนในด้านใดซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน หรือการทำงาน ผู้เรียนที่เข้าใจได้ว่าตนเองมีรูปแบบการเรียนแบบไหน ก็จะสามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น และเมื่อทราบว่าตนเองมีคุณสมบัติที่ดีในด้านใด ก็สามารถนำเอาคุณสมบัตินี้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม และเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ หรือการทำงานในอนาคต เช่น เลือกรงานที่เหมาะสมกับความถนัดของตน เป็นต้น

นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของผู้เรียนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับครู อาจารย์ และนักการศึกษาในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการศึกษารูปแบบการเรียนด้วย PLSPQ

งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วย PLSPQ ที่สอดคล้องกับการศึกษาของ Reid (1987) ดังนี้

ดำรง นิมมานสุทธิ (2535) ศึกษาารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยใช้แบบสำรวจรูปแบบการเรียนของ Reid ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาใช้รูปแบบการเรียนแบบจักษุนิยม แบบโสตนนิยม การเรียนเป็นกลุ่มและการเรียนตามลำพังปานกลาง แต่ใช้รูปแบบการเรียนแบบปฏิบัตินิยมและแบบสัมผัสนิยมน้อย

พัชรพรรณ ม. รัตนพล (2541) ได้ศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพบว่าลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม

ตัวอย่างโดยรวมเป็นผู้เรียนที่ชอบเรียนรู้ตามขั้นตอน มีลักษณะเปิดตัวชอบสังคม หนักใช้ตา และชอบคาดเดากฎเกณฑ์และความหมายของภาษาใหม่

ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2542) ได้ศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความชอบสไตล์ในการเรียนรู้แบบ Kinesthetic Learning มากที่สุด ในขณะที่มีความชอบสไตล์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ Individual Learning น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างมีความชอบสไตล์ในการเรียนแบบเป็นกลุ่ม หรือ Group Learning มากเป็นอันดับที่สอง นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง สไตล์ในการเรียนแบบ Visual Learning กับ Auditory Learning ก็พบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบที่จะเรียนด้วยการทำกิจกรรมทางการฟังมากกว่ากิจกรรมที่เป็นการอ่านหรือการใช้สายตาในการทำกิจกรรมอื่นๆ

ณัฐนุช มั่นสาคร (2553) ศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ และความแตกต่างของรูปแบบการเรียนของนักศึกษากับภูมิหลังที่ต่างกัน คือ เพศ คณะระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบัญชี บริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ร้อยละ 35.4 ไม่มีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ รองลงมาคือ มีรูปแบบการเรียนที่ชอบใช้ 1 รูปแบบ ร้อยละ 19.3 และมีรูปแบบการเรียนที่ชอบใช้ 5 รูปแบบ ร้อยละ 3.7 สำหรับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ การเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ และการฟัง ตามลำดับ นักศึกษาที่มีเพศ คณะและระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปต่างกันมีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน

สำหรับการศึกษาของงานวิจัยต่างประเทศส่วนใหญ่ พบว่า รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบใช้เป็นลำดับแรก คือ การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) โดยพบได้จากผลการศึกษาของ Reid (1987) ที่ทำการศึกษานักศึกษาจีนที่ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ณ สหรัฐอเมริกา จำนวน 90 คน พบว่า นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) และการเรียนด้วยการกระทำ (TLS) แต่ไม่ชอบการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)

Melton (1990) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา Chinese (PRC) University จำนวน 331 คน พบว่า นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ (TLS) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) และการเรียนตามลำพัง (ILS) แต่ไม่ชอบแบบกลุ่ม (GLS)

ในขณะที่ Hyland (1993) พบว่านักศึกษาญี่ปุ่นที่ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) และการกระทำ (TLS) แต่ไม่ชอบรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VLS) และเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)

Goodman (1994: 3664-A) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชาวเอเชียตะวันออกที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่านักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบจักษุนิยมมากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้แบบสัมผัสนิยมและการเรียนแบบรายบุคคลตามลำดับ

ผลงานวิจัยของ Mulalic, et all. (2009) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยในมาเลเซีย จำนวน 160 คน พบว่า นักศึกษาชายชอบรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) และเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) นอกจากนี้ยังพบว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบมากที่สุด คือ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) และรูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบใช้น้อย คือ การเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VLS) การฟัง (ALS) และการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) สำหรับการเรียนที่นักศึกษาไม่ชอบ คือ การเรียนตามลำพัง (ILS) และการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Peacock (2001) ซึ่งพบว่า นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 206 คน ที่ The City University of Hong Kong ชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) และการฟัง (ALS) และไม่ชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบตามลำพัง (ILS) เช่นเดียวกับการศึกษาของ Wintergerst, et all. (1998) ที่พบว่านักศึกษารัสเซียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่วนใหญ่ชอบรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) รองลงมาคือ การฟัง (ALS) และการเรียนตามลำพัง (ILS) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษารัสเซียชอบใช้น้อย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครครั้งนี้ ใช้แบบสำรวจการเรียนรู้ PLSPQ ของ Joy Reid (1995) ซึ่งเป็นแบบประเภทของรูปแบบการเรียนรู้ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง (Williams, 2008) และเป็นแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และภาษาต่างประเทศ (EFL) ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือในการศึกษาความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา จำแนกตามเพศ และสาขาวิชา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ใช้เทคนิคการสำรวจ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษา
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร และตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ภาคปกติหลักสูตร 4 ปี จำนวน 248 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยแบ่งนักศึกษาตามสาขาวิชา ได้แก่ การท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ดังตาราง 1 ตารางที่ 1 จำนวนประชากร ที่ใช้ศึกษา แบ่งตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ประชากร
1. การท่องเที่ยว	86
2. การโรงแรม	82
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	80
รวม	248

ที่มา : แผนกทะเบียนและวัดผล คณะศิลปศาสตร์, 2555

1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ภูมิหลังที่แตกต่างกันของนักศึกษา

1.2.1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.2.1.1.1 เพศชาย

1.2.1.1.2 เพศหญิง

1.2.1.2 สาขา ได้แก่

1.2.1.2.1 การท่องเที่ยว

1.2.1.2.2 การโรงแรม

1.2.1.2.3 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

1.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.2.2.1 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style = VLS)

1.2.2.2 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Audio Learning Style = ALS)

1.2.2.3 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style = TLS)

1.2.2.4 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ

(Kinesthetic Learning Style = KLS)

1.2.2.5 รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style = ILS)

1.2.2.6 รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (Group Learning Style = GLS)

2. เครื่องมือและการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามซึ่งนำมาจากแบบสอบถามของฉัตรนุช มั่นสาคร (2553) โดยนำมาปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ และ สาขาวิชา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประเมินค่ารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (Self-report Questions) จำนวน 30 ข้อ โดยการศึกษาที่ใช้แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ที่เรียกว่า

Perceptual Learning Style Preference Questionnaire: PLSPQ (Reid, 1987) ซึ่งเป็น

แบบสอบถามที่ออกแบบเพื่อการสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และภาษาต่างประเทศ (EFL) ในระดับอุดมศึกษา ซึ่งออกแบบและพัฒนาโดย

Professor Joy M. Reid แห่ง University of Wyoming

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัส 4 ประเภท คือ การใช้สายตา (VSL- Visual Learning Style) การฟัง (ALS – Audio Learning Style) การกระทำ (TLS – Tactile Learning Style) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS – Kinesthetic Learning Style) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Aspects) 2 ประเภท คือ การเรียนตามลำพัง (ILS – Individual Learning Style) และการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS – Group Learning Style)

แบบสอบถาม PLSPQ มีข้อคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อความ โดยไม่เรียงลำดับข้อความหรือจัดกลุ่มตามประเภทของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อนำมาจำแนกประเภทของข้อความ จะได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VSL) มี 5 ข้อความคือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
6	I learn better by reading what the teacher writes on the chalkboard. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน
10	When I read instructions, I remember them better. เมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานแล้ว ทำให้ฉันจดจำได้ดีขึ้น
12	I understand better when I read instructions. ฉันเข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงาน
24	I learn better by reading than by listening to someone. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการอ่านมากกว่าการฟังผู้อื่น
29	I learn more by reading textbooks than by listening to lectures. ฉันสามารถเรียนรู้จากการอ่านตำราเรียนได้มากกว่าการฟังคำบรรยายจากครู

2. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) มี 5 ข้อความคือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
1	When the teacher tells me the instructions I understand better. เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้ฉันเข้าใจมากขึ้น
7	When someone tells me how to do something in class, I learn it better. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อมีคนคอยบอกวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ในชั้นเรียน

9	I remember things I have heard in class better than things I have read. ฉันสามารถจดจำสิ่งที่ได้ยินในชั้นเรียนดีกว่าการอ่าน
17	I learn better in class when the teacher gives a lecture. เมื่ออยู่ในชั้นเรียน ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟังคำบรรยายจากครู
20	I learn better in class when I listen to someone. เมื่ออยู่ในชั้นเรียน ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟังคำอธิบายจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน

3. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS) มี 5 ข้อความคือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
11	I learn more when I can make a model of something. ฉันเรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้สร้างรูปแบบเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ไว้
14	I learn more when I make something for a class project. ฉันเรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้ทำโครงการในชั้นเรียน
16	I learn better when I make drawings as I study. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้วาดภาพประกอบในขณะที่เรียน
22	When I build something, I remember what I have learned better. การที่ฉันได้ลงมือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้ฉันสามารถจดจำสิ่งที่ฉันเรียนรู้มาได้ดีขึ้น
25	I enjoy making something for a class project. ฉันสนุกกับการทำโครงการในชั้นเรียน

4. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) มี 5 ข้อความคือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
2	I prefer to learn by doing something in class. ฉันชอบเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในชั้นเรียน

8	When I do things in class, I learn better. เมื่อฉันได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น
15	I enjoy learning in class by doing experiments. ฉันสนุกกับการเรียนเมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน
19	I understand things better in class when I participate in role-playing. ฉันเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติในชั้นเรียน
26	I learn best in class when I can participate in related activities. เมื่ออยู่ในชั้นเรียน ฉันจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน

5. รูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) มี 5 ข้อความคือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
13	When I study alone, I remember things better. ฉันจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
18	When I work alone, I learn better. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง
27	In class, I work better when I work alone. ขณะอยู่ในชั้นเรียน ฉันจะทำงานได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง
28	I prefer working on projects by myself. ฉันชอบลงมือทำโครงการต่างๆ ด้วยตนเอง
30	I prefer to work by myself. ฉันชอบทำงานด้วยตนเอง

6. รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มี 5 ข้อความคือ

คำถามข้อที่	ข้อความ
3	I get more work done when I work with others. ฉันทำงานได้มากขึ้นเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น

4	I learn more when I study with a group. ฉันเรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม
5	In class, I learn best when I work with others. เมื่ออยู่ในชั้นเรียน ฉันจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น
21	I enjoy working on an assignment with two or three classmates. ฉันสนุกกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน
23	I prefer to study with others. ฉันชอบเรียนร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะการกำหนดตัวเลือกในข้อคำถามเป็นตารางประเมินค่าแบบ Rating Scale ของ Likert มีข้อให้เลือกตอบเพื่อประเมินระดับการปฏิบัติ 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ความหมาย	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
เฉยๆหรือไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน

การคิดคะแนนและแปลความหมาย มีดังนี้

การคิดคะแนน

คะแนนรูปแบบ = คะแนนรวมของข้อคำถามในแต่ละรูปแบบ x 2

การแปลความหมาย

รูปแบบการเรียนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนชอบใช้ (Major Learning Style Preference) รูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้ดีในการเรียนรู้ (Minor Learning Style Preference) และรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนมีความยากลำบากในการเรียนรู้ (Negligible Learning Style Preference)

ระดับคะแนนรูปแบบ	ความหมาย
38-50 คะแนน	Major Learning Style Preference
25-37 คะแนน	Minor Learning Style Preference
0-24 คะแนน	Negligible Learning Style Preference

2.2 การประเมินคุณภาพของเครื่องมือ

การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า

2.2.2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หลักสูตรปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน โดยทดลองกับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยรวมด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.9419

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยนำแบบสอบถามแจกให้กับนักศึกษา คือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ที่ลงทะเบียน เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 จำนวน 248 คน โดยประสานงานกับอาจารย์ผู้สอน ตามกลุ่มที่เรียนให้แจกนักศึกษาภายในชั้นเรียน

3.1.1 การตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำหน้าที่รวบรวมแบบสอบถามเมื่อนักศึกษาตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้

คืน จำนวน 222 ชุดคิดเป็นร้อยละ 89.52 และนำไปตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.2 การจัดทำคู่มือลกรหัสข้อมูลและทำการลกรหัสข้อที่ได้รับ (Coding) เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การนำเสนอข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีภูมิหลังแตกต่างกันจำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่เรียน โดยในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีตัวอย่างต่าง ๆ ดังนี้

ตัวย่อ	ความหมาย
VLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style)
ALS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Audio Learning Style)
TLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style)
KLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (Kinesthetic Learning Style)
ILS	รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style)
GLS	รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning Style)

5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ

5.1.2 ค่าความถี่

5.1.3 ค่าเฉลี่ย

5.1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

- สำหรับการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร ใช้ค่าที (T – test)

5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

- ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์หาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และความแตกต่างของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากับภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากับภูมิหลังที่แตกต่างกัน

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 ระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

4.1 ระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

4.2 จำนวนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 5 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนักศึกษา

5.1 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศ

5.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับสาขาวิชา

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษา

และมีสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

VLS หมายถึง รูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style)

ALS หมายถึง รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (Audio Learning Style)

TLS หมายถึง รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style)

KLS หมายถึง รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (Kinesthetic Learning Style)

ILS หมายถึง รูปแบบการเรียนตามลำพัง (Individual Learning Style)

GLS หมายถึง รูปแบบการเรียนแบบกลุ่ม (Group Learning Style)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศและสาขาวิชา

N = 222

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	59	26.70
หญิง	162	73.30
รวม	221	100.00
2. สาขาวิชา		
การท่องเที่ยว	65	29.40
การโรงแรม	68	30.80
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	88	39.80
รวม	221	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.30 และศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 39.80

ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)

ลำดับที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
6	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน I learn better by reading what the teacher writes on the chalkboard.	3.46	.871	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
10	เมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานแล้วทำให้จดจำได้ดีขึ้น When I read instructions, I remember them better.	3.40	.843	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
12	เข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงาน I Understand better when I read instructions.	3.50	.876	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
24	เรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการอ่านมากกว่าการฟังผู้อื่น I learn better by reading than by listening to someone.	3.32	.831	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
29	สามารถเรียนรู้จากการอ่านตำราเรียนได้มากกว่าการฟังคำบรรยายจากครู I learn more by reading textbooks than by listening to lectures.	3.02	.912	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
ภาพรวม		3.33	.615	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา ภาพรวมอยู่ในระดับ เฉยๆหรือไม่แน่ใจ ($\mu = 3.33$) และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรายชื่อที่ 12 (เข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงาน) ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.50$) รองลงมาเห็นด้วยกับรายชื่อ 6 (เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน) ($\mu = 3.46$) และรายชื่อ 10 (เมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานแล้วทำให้จดจำได้ดีขึ้น) ($\mu = 3.40$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)

ลำดับที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
1	เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้น When the teacher tells me the instructions I understand better.	3.66	.922	เห็นด้วย
7	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อมีคนคอยบอกวิธีการทำสิ่งต่างๆ ในชั้นเรียน When Someone tells me how to do something n class, I learn it better.	3.77	.944	เห็นด้วย
9	สามารถจดจำสิ่งที่ได้ยินในชั้นเรียนได้ดีกว่าการอ่าน I remember things I have heard in class better than things I have read.	3.30	.919	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
17	อยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟังคำบรรยายจากครู I learn better in class when the teacher gives a lecture.	3.62	.952	เห็นด้วย
20	เมื่ออยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟังคำอธิบายจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน I learn in class when I listen to someone.	3.38	.899	เห็นด้วย
ภาพรวม		3.54	.682	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง ภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วย ($\mu = 3.54$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรายข้อที่ 7 (เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อมีคนคอยบอกวิธีการทำสิ่งต่างๆ ในชั้นเรียน) ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.77$) รองลงมาเห็นด้วยกับรายข้อ 1 (เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้น) ($\mu = 3.66$) และรายข้อ 17 (เมื่อขึ้นอยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟังคำบรรยายจากครู) ($\mu = 3.62$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)

ลำดับที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
11	เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อ ได้สรุปรูปแบบเกี่ยวกับ เรื่องนั้นๆ ไว้ I learn more when I can make a model of something.	3.61	.884	เห็นด้วย
14	เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อ ได้ทำโครงการในชั้นเรียน I learn more when I make something for a class project.	3.20	.877	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
16	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อ ได้วาดภาพประกอบในขณะที่ เรียน I learn better when I make drawings as I study.	3.42	1.060	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
22	การที่ได้ลงมือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้ สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้มาได้ดีขึ้น When I build something. I remember what I have learned better.	3.47	.930	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
25	สนุกกับการทำโครงการในชั้นเรียน I enjoy making something for a class project.	3.09	.928	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
ภาพรวม		3.35	.677	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ ภาพรวมอยู่ในระดับ เฉยๆหรือไม่แน่ใจ ($\mu = 3.35$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรายข้อที่ 11 (เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อ ได้สรุปรูปแบบเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ไว้) ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.61$) รองลงมาเห็นด้วยกับรายข้อ 22 (การที่ได้ลงมือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้มาได้ดีขึ้น) ($\mu = 3.47$) และรายข้อ 16 (เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อ ได้วาดภาพประกอบในขณะที่เรียน) ($\mu = 3.42$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)

ลำดับที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
2	ชอบเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในชั้นเรียน I prefer to learn by doing something in class.	3.36	.890	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
8	เมื่อได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น When I do things in class. I learn better.	3.68	.973	เห็นด้วย
15	สนุกกับการเรียนเมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน I enjoy learning in class by doing experiments.	3.50	.978	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
19	เข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติในชั้นเรียน I understand things better in class when I participate in role-playing.	3.28	.973	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
26	เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน I learn best in class when I can participate in related activities.	3.52	.886	เห็นด้วย
ภาพรวม		3.45	.723	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ ภาพรวมอยู่ในระดับ เฉยๆหรือไม่แน่ใจ ($\mu = 3.45$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรายข้อที่ 8 (เมื่อได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น) ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.68$) รองลงมาเห็นด้วยกับรายข้อ 26 (เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน) ($\mu = 3.52$) และรายข้อ 15 (สนุกกับการเรียนเมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน) ($\mu = 3.50$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)

ลำดับที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
13	จดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง When I study alone, I remember things better.	3.49	.911	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
18	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง When I work alone, I learn better.	3.07	1.015	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
27	ขณะอยู่ในชั้นเรียน จะทำงาน ได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง In class, I work better when I work alone.	3.08	.881	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
28	ชอบลงมือทำโครงการต่างๆ ด้วยตัวเอง I prefer working on projects by myself.	3.00	.900	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
30	ชอบทำงานด้วยตัวเอง I prefer to work by myself.	3.30	1.060	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
ภาพรวม		3.18	.697	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง ภาพรวมอยู่ในระดับ เฉยๆหรือไม่แน่ใจ ($\mu = 3.18$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรายข้อที่ 13 (จดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง) ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.49$) รองลงมาเห็นด้วยกับรายข้อ 30 (ชอบทำงานด้วยตัวเอง) ($\mu = 3.30$) และรายข้อ 27 (ขณะอยู่ในชั้นเรียน จะทำงานได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง) ($\mu = 3.08$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)

ลำดับที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
3	ทำงาน ได้มากขึ้นเมื่อ ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น I get more work done when I work with others.	3.62	.971	เห็นด้วย
4	เรียนรู้ ได้มากขึ้นเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม I learn more when I study with a group.	3.58	1.020	เห็นด้วย
5	เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะเรียนรู้ ได้ดีที่สุดเมื่อ ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น In class, I learn best when I work with others.	3.67	2.198	เห็นด้วย
21	สนุกกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน I enjoy working on an assignment with two three classmates.	3.54	.963	เห็นด้วย
23	ชอบเรียนร่วมกับผู้อื่น I prefer to study with others.	3.74	1.034	เห็นด้วย
ภาพรวม		3.63	.891	เห็นด้วย

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\mu = 3.63$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรายข้อที่ 23 (ชอบเรียนร่วมกับผู้อื่น) ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.74$) รองลงมาเห็นด้วยกับรายข้อ 5 (เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะเรียนรู้ ได้ดีที่สุดเมื่อ ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น) ($\mu = 3.67$) และรายข้อ 3 (ทำงาน ได้มากขึ้นเมื่อ ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น) ($\mu = 3.62$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการแปลความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

รูปแบบที่	รายการ	μ	S.D.	ระดับการแปลความ
1	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	3.33	.615	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
2	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	3.54	.682	เห็นด้วย
3	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	3.35	.677	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
4	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	3.45	.723	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
5	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	3.18	.697	เฉยๆหรือไม่แน่ใจ
6	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	3.63	.891	เห็นด้วย

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้ นักศึกษามีความเห็นด้วยกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.63$) รองลงมาเห็นด้วยกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL) ($\mu = 3.54$) และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) ($\mu = 3.45$) ตามลำดับ โดยรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา กับภูมิหลังที่แตกต่างกัน

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	ชาย (N = 59)		หญิง (N= 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน I learn better by reading what the teacher writes on the chalkboard.	3.42	.894	3.48	.867	-.410	.682
เมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานแล้วทำให้จดจำได้ดีขึ้น When I read instructions, I remember them better.	3.51	1.006	3.36	.777	1.041	.301
เข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงาน I Understand better when I read instructions.	3.49	.898	3.50	.872	-.063	.950
เรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการอ่านมากกว่าการฟังผู้อื่น I learn better by reading than by listening to someone.	3.39	.891	3.30	.812	.689	.491
สามารถเรียนรู้จากการอ่านตำราเรียนได้มากกว่าการฟังคำบรรยายจากครู I learn more by reading textbooks than by listening to lectures.	3.15	1.064	2.98	.838	1.116	.268

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยการด้วยการ ฟัง (ASL)	ชาย (N = 59)		หญิง (N = 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนใน การปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้น When the teacher tells me the instructions I understand better.	3.71	.948	3.64	.917	.540	.589
เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อมีคนคอยบอก วิธีการทำสิ่งต่างๆ ในชั้นเรียน When Someone tells me how to do something n class, I learn it better.	3.85	.887	3.75	.967	.698	.486
สามารถจดจำสิ่งที่ได้ยินในชั้นเรียน ได้ดีกว่าการอ่าน I remember things I have heard in class better than things I have read.	3.39	.983	3.27	.899	.843	.400
อยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ ฟังคำบรรยายจากครู I learn better in class when the teacher gives a lecture.	3.56	.876	3.64	.982	-.569	.570
เมื่ออยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อ ได้ฟังคำอธิบายจากเพื่อนร่วมชั้น เรียนสองสามคน I learn in class when I listen to someone.	3.42	.792	3.38	.933	.346	.730

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL) ไม่
แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	ชาย (N = 59)		หญิง (N = 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้สรุปรูปแบบ เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ไว้ I learn more when I can make a model of something.	3.56	.933	3.64	.869	-.567	.571
เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้ทำโครงการ ในชั้นเรียน I learn more when I make something for a class project.	3.08	.915	3.25	.859	-1.230	.220
เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้วาด ภาพประกอบในขณะที่เรียน I learn better when I make drawings as I study.	3.39	1.017	3.44	1.075	-.339	.735
การที่ได้ลงมือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่ง หนึ่ง ทำให้สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ มาได้ดีขึ้น When I build something. I remember what I have learned better.	3.42	.986	3.49	.914	-.494	.622
สนุกกับการทำโครงการในชั้นเรียน I enjoy making something for a class project.	3.08	.988	3.09	.911	-.055	.956

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	ชาย (N = 59)		หญิง (N = 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
ชอบเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในชั้นเรียน I prefer to learn by doing something in class.	3.41	.967	3.35	.858	.452	.652
เมื่อได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น When I do things in class. I learn better.	3.75	.993	3.65	.964	.675	.501
สนุกกับการเรียนเมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน I enjoy learning in class by doing experiments.	3.63	1.049	3.45	.953	1.186	.237
เข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติในชั้นเรียน I understand things better in class when I participate in role-playing.	3.28	.914	3.28	.998	-.013	.990
เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน I learn best in class when I can participate in related activities.	3.58	.875	3.50	.893	.564	.573

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบที่ใช้ในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	ชาย (N = 59)		หญิง (N = 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
จดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง When I study alone, I remember things better.	3.54	.988	3.48	.879	.440	.660
เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง When I work alone, I learn better.	3.27	1.142	3.01	.949	1.555	.124
ขณะอยู่ในชั้นเรียน จะทำงานได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง In class, I work better when I work alone.	3.14	.955	3.07	.842	.510	.611
ชอบลงมือทำโครงการต่างๆ ด้วยตัวเอง I prefer working on projects by myself.	3.03	.982	3.01	.860	.204	.839
ชอบทำงานด้วยตัวเอง I prefer to work by myself.	3.32	1.224	3.30	.996	.145	.885

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	ชาย (N = 59)		หญิง (N = 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
ทำงานได้มากขึ้นเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น I get more work done when I work with others.	3.64	1.063	3.61	.941	.222	.824
เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม I learn more when I study with a group.	3.54	1.104	3.60	.994	-.362	.718
เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น In class, I learn best when I work with others.	3.46	1.134	3.74	2.479	-.845	.399
สนุกกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน I enjoy working on an assignment with two three classmates.	3.53	1.040	3.54	.940	-.121	.904
ชอบเรียนร่วมกับผู้อื่น I prefer to study with others.	3.69	1.235	3.76	.958	-.362	.718

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบต่างๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ	ชาย (N = 59)		หญิง (N = 162)		t	Sig.
	μ	S.D.	μ	S.D.		
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	3.39	.685	3.32	.588	.785	.433
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	3.59	.652	3.53	.697	.498	.619
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	3.31	.708	3.38	.667	-.684	.494
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	3.51	.734	3.44	.723	.686	.494.
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	3.26	.789	3.17	.648	.878	.381
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	3.57	.905	3.65	.891	-.571	.568

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)

ลำดับ ที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
6	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านสิ่งที่ครูเขียน บนกระดาน I learn better by reading what the teacher writes on the chalkboard.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.558 166.151 166.709	2 217 219	.279 .766	.364	.695
10	เมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานแล้ว ทำให้อ่านใจได้ดีขึ้น When I read instructions, I remember them better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.435 155.316 156.751	2 218 220	.718 .712	1.007	.367
12	เข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน I Understand better when I read instructions.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.454 168.795 169.249	2 218 220	.227 .774	.293	.746
24	เรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการอ่านมากกว่า การฟังผู้อื่น I learn better by reading than by listening to someone.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.002 152.541 152.543	2 218 220	.001 .700	.001	.999
29	สามารถเรียนรู้จากการอ่านตำราเรียน ได้มากกว่าการฟังคำบรรยายจากครู I learn more by reading textbooks than by listening to lectures.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.013 179.874 182.887	2 218 220	1.506 .825	1.826	.164
รวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.025 83.553 83.578	2 218 220	.013 .383	.033	.967

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตาทั้งโดยรวม และรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)

ลำดับ ที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการ เรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการ ปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้น When the teacher tells me the instructions I understand better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	8.237 177.935 186.172	2 218 220	4.119 .816	5.046	.007*
7	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อมีคนคอยบอก วิธีการทำสิ่งต่างๆ ในชั้นเรียน When Someone tells me how to do something n class, I learn it better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.456 192.680 196.136	2 218 220	1.728 .884	1.955	.144
9	สามารถจดจำสิ่งที่ได้ยินในชั้นเรียน ได้ดีกว่าการอ่าน I remember things I have heard in class better than things I have read.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.133 183.157 186.290	2 218 220	1.566 .840	1.864	.157
17	อยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ ฟังคำบรรยายจากครู I learn better in class when the teacher gives a lecture.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.497 192.331 199.828	2 218 220	3.749 .882	4.249	.015*
20	เมื่ออยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟัง คำอธิบายจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน I learn in class when I listen to someone.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.308 175.999 178.308	2 218 220	1.154 .807	1.430	.242
รวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.417 99.494 102.911	2 218 220	1.708 .456	3.743	.025*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 พบว่านักศึกษาสาขาต่างกันมีความสัมพันธ์กับภาพรวมรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้นและในรายข้อเมื่ออยู่ในชั้นเรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้ฟังคำบรรยายจากครู มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)

ลำดับที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
11	เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้สรุปรูปแบบเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ไว้ I learn more when I can make a model of something.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.699 169.835 172.534	2 218 220	1.349 .779	1.732	.179
14	เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้ทำโครงการในชั้นเรียน I learn more when I make something for a class project.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.223 167.373 168.595	2 217 219	.611 .771	.793	.454
16	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อได้วาดภาพประกอบในขณะที่เรียน I learn better when I make drawings as I study.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.182 243.519 245.701	2 218 220	1.091 1.117	.977	.378
22	การที่ได้ลงมือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้มาได้ดีขึ้น When I build something, I remember what I have learned better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.632 185.364 188.995	2 218 220	1.816 .850	2.136	.121
25	สนุกกับการทำโครงการในชั้นเรียน I enjoy making something for a class project.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.074 190.116 190.190	2 218 220	.037 .872	.042	.959
ภาพรวม		ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.615 99.096 100.711	2 218 220	.807 .455	1.776	.172

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 นักศึกษาสาขาต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)

ลำดับที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2	ชอบเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในชั้นเรียน I prefer to learn by doing something in class.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.185 169.987 172.172	2 218 220	1.093 .780	1.401	.248
8	เมื่อได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น When I do things in class. I learn better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7.209 199.227 206.436	2 217 219	3.604 .918	3.926	.021*
15	สนุกกับการเรียนเมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน I enjoy learning in class by doing experiments.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.027 205.194 209.222	2 218 220	2.014 .941	2.139	.120
19	เข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแสดง บทบาทสมมติในชั้นเรียน I understand things better in class when I participate in role-playing.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.158 205.019 205.177	2 217 219	.079 .945	.084	.920
26	เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน I learn best in class when I can participate in related activities.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.773 170.422 171.195	2 218 220	.386 .782	.494	.611
ภาพรวม		ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.636 111.755 113.391	2 218 220	.818 .513	1.595	.205

จากตารางที่ 20 พบว่านักศึกษาสาขาต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับภาพรวมของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) แต่เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า นักศึกษาสาขาต่างกันมีความสัมพันธ์กับรายข้อเมื่อได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)

ลำดับ ที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
13	จดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้นเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าด้วย ตนเอง When I study alone, I remember things better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.163 182.059 183.222	2 218 220	.582 .835	.696	.499
18	เรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อทำงานตามลำพัง When I work alone, I learn better.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.237 225.599 226.836	2 217 219	.618 1.04 0	.595	.553
27	ขณะอยู่ในชั้นเรียน จะทำงานได้ดีขึ้นเมื่อทำงาน ตามลำพัง In class, I work better when I work alone.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.087 171.605 171.692	2 218 220	.044 .787	.056	.946
28	ชอบลงมือทำโครงการต่างๆ ด้วยตัวเอง I prefer working on projects by myself.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.759 178.236 178.995	2 218 220	.380 .818	.464	.629
30	ชอบทำงานด้วยตัวเอง I prefer to work by myself.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.768 247.115 247.882	2 218 220	.384 1.13 4	.339	.713
	ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.166 107.182 107.348	2 218 220	.083 .492	.169	.845

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 พบว่านักศึกษาสาขาต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตาม
คำพัง (ILS)

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม
(GLS)

ลำดับ ที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับ รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการ เรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3	ทำงานได้มากขึ้นเมื่อได้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่น I get more work done when I work with others.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.355 203.952 206.308	2 218 220	1.178 .936	1.259	.286
4	เรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม I learn more when I study with a group.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.079 223.939 228.018	2 218 220	2.039 1.027	1.985	.140
5	เมื่ออยู่ในชั้นเรียน จะรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น In class, I learn best when I work with others.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	16.126 1051.096 1067.222	2 218 220	8.063 4.822	1.672	.190
21	สนุกกับการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน I enjoy working on an assignment with two three classmates.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	11.922 193.001 204.923	2 218 220	5.961 .885	6.733	.001*
23	ชอบเรียนร่วมกับผู้อื่น I prefer to study with others.	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.702 234.597 236.299	2 218 220	.851 1.076	.791	.455
ภาพรวม		ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.141 170.896 175.037	2 218 220	2.071 .784	2.641	.074

จากตารางที่ 22 พบว่านักศึกษาสาขาต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า สนุกกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยรูปแบบต่างๆ

รูปแบบที่	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สายตา (VSL)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.025 83.553 83.578	2 218 220	.013 .383	.033	.967
2	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3.417 99.494 102.911	2 218 220	1.708 .456	.374	.025*
3	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการกระทำ (TLS)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.615 99.096 100.711	2 218 220	.807 .455	1.776	.172
4	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.636 111.755 113.391	2 218 220	.818 .513	1.595	.205
5	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษตามลำพัง (ILS)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	.166 107.182 107.348	2 218 220	.083 .492	.169	.845
6	ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.141 170.896 175.037	2 218 220	2.071 .784	2.641	.074
รวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.002 69.522 70.524	2 218 220	.501 .319	1.570	.210

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 พบว่านักศึกษาสาขาต่างกันมีความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับการรวมรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับรูปแบบวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ตามสาขาวิชาโดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันเป็นรายคู่

สาขาวิชา	\bar{x}	การท่องเที่ยว	การโรงแรม	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
การท่องเที่ยว	3.42		.185	.112
การโรงแรม	3.53	.185		.297*
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	3.72	.112	.297*	

จากตารางที่ 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยความสัมพันธ์ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมกับสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้การหาค่าความถี่และร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้การหาค่าความถี่และร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษและระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามรูปแบบการเรียนและระดับการใช้รูปแบบการเรียน

รูปแบบการเรียน ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ						รวม	
	เป็นหลัก (Major)		เป็นรอง (Minor)		เล็กน้อย (Negligible)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- VLS	27	12.16	187	84.24	8	3.60	222	100
- TLS	25	11.26	187	84.24	10	4.50	222	100
- ALS	44	19.82	165	74.32	13	5.86	222	100
- GLS	58	26.13	150	67.57	14	6.30	222	100
- KLS	43	19.37	170	76.58	9	4.05	222	100
- ILS	22	9.91	183	82.43	17	7.66	222	100

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นหลัก คือ การเรียนเป็นกลุ่ม จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 26.13 การเรียนด้วยการฟัง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 19.82 การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 การเรียนด้วยการใช้สายตา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16 การเรียนด้วยการกระทำ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12 และการเรียนแบบตามลำพังน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91

รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นรอง คือรูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตาและรูปแบบการเรียนด้วยการกระทำมากที่สุด จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 84.24 รูปแบบการเรียนแบบตามลำพังจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 82.43 การเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 76.58 รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 74.32 และรูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่มน้อยที่สุด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57

รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้เล็กน้อย คือ รูปแบบการเรียนตามลำพังมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.66 รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.86 รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 รูปแบบการเรียนแบบด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 รูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตาน้อยสุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

4.2 จำนวนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์จำนวนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้การหาค่าความถี่และร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามจำนวนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามจำนวนของรูปแบบการเรียนที่ชอบใช้

จำนวนรูปแบบที่ชอบใช้	จำนวน	ร้อยละ
- ไม่มี	129	58.1
- มี 1 รูปแบบ	40	18.0
- มี 2 รูปแบบ	23	10.4
- มี 3 รูปแบบ	8	3.6
- มี 4 รูปแบบ	11	5.0
- มี 5 รูปแบบ	6	2.7
- มี 6 รูปแบบ	5	2.2
รวม	222	100.0

จากตารางที่ 26 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่ไม่มีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาคือ มีรูปแบบที่ชอบใช้เพียง 1 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 18.0 มีรูปแบบที่ชอบใช้ 2 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 10.4 มีรูปแบบที่ชอบใช้ 4 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 5.0 มีรูปแบบที่ชอบใช้ 3 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 3.6 และมีรูปแบบที่ชอบใช้ 5 รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ และมีรูปแบบที่ชอบใช้ทั้ง 6 รูปแบบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนที่นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชอบใช้

รูปแบบที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
VLS & ALS & TLS & KLS & ILS & GLS	5	5.4
VLS & ALS & KLS & ILS & GLS	2	2.2
VLS & ALS & TLS & KLS & GLS	2	2.2
ALS & TLS & KLS & ILS & GLS	2	2.2
ALS & TLS & KLS & GLS	5	5.4
VLS & ALS & TLS & GLS	2	2.2
VLS & ALS & TLS & KLS	1	1.1
VLS & ALS & KLS & GLS	2	2.2
VLS & ALS & KLS & ILS	1	1.1
VLS & KLS & GLS	2	2.2
ALS & KLS & GLS	1	1.1
VLS & TLS & KLS	1	1.1
VLS & ALS & GLS	1	1.1
VLS & ILS & GLS	1	1.1
TLS & KLS & GLS	1	1.1
ILS & GLS	2	2.2
ALS & GLS	4	4.3
KLS & GLS	3	3.2
TLS & ILS	1	1.1
TLS & GLS	1	1.1
VLS & ILS	1	1.1
VLS & ALS	2	2.2
ALS & ILS	1	1.1
TLS & KLS	1	1.1
ALS & KLS	3	3.2

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนที่นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชอบใช้ (ต่อ)

VLS & GLS	1	1.1
VLS & KLS	1	1.1
KLS & ILS	1	1.1
VLS & TLS	1	1.1
ILS	6	6.5
KLS	8	8.6
GLS	15	16.3
VLS	4	4.3
ALS	6	6.5
TLS	1	1.1
	92	100

จากตารางที่ 27 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครส่วนใหญ่ชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) คิดเป็นร้อยละ 16.3 รองลงมาคือรูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) คิดเป็นร้อยละ 8.6 รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) คิดเป็นร้อยละ 6.5 และรูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนักศึกษา

5.1 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศ

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลระหว่างเพศ ด้วยการทดสอบไคสแควร์ ดังนี้

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้

เพศ	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้							X ²	p
	VLS	TLS	ALS	GLS	KLS	ILS	รวม		
ชาย	10 (13.89)	7 (9.72)	14 (19.45)	17 (23.61)	15 (20.83)	9 (12.50)	72 (100)	1.934	.709
หญิง	17 (11.57)	18 (12.24)	30 (20.41)	41 (27.89)	28 (19.05)	13 (8.84)	147 (100)		
รวม	27 (12.33)	25 (11.42)	44 (20.09)	58 (26.48)	43 (19.63)	22 (10.05)	219 (100)		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 28 นักศึกษาเพศชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนที่ชอบใช้คล้ายคลึงกัน คือ นักศึกษาชายและหญิงชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.48 ตามลำดับรองลงมาคือ รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) คิดเป็นร้อยละ 20.09 รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) คิดเป็นร้อยละ 19.63 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยระหว่างเพศของนักศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นักศึกษาชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ไม่แตกต่างกัน ($X^2 = 1.934, p = 0.709$)

5.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษกับสาขาวิชา

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามสาขาวิชา และรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้

คณะ	รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้							X ²	p
	VLS	TLS	ALS	GLS	KLS	ILS	รวม		
1. การท่องเที่ยว	6 (13.04)	5 (10.87)	11 (23.91)	13 (28.26)	10 (21.74)	1 (2.17)	46 (100)	8.582	.396
2. การโรงแรม	9 (9.68)	11 (11.83)	22 (23.65)	24 (25.81)	18 (19.35)	9 (9.68)	93 (100)		
3. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	12 (15.58)	8 (10.39)	11 (14.29)	20 (25.98)	14 (18.18)	12 (15.58)	77 (100)		
รวม	27 (12.50)	24 (11.11)	44 (20.37)	57 (26.39)	42 (19.44)	22 (10.19)	216 (100)		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 29 พบว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 3 สาขาวิชา ชอบใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษคล้ายคลึงกัน คือ รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) มากที่สุด ภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 26.39 รองลงมา คือ รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) คิดเป็นร้อยละ 20.37 และ รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS) คิดเป็นร้อยละ 19.44 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความแตกต่างของรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างสาขาวิชาของนักศึกษา พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 นักศึกษาที่อยู่สาขาวิชาแตกต่างกันมีรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ชอบใช้ไม่แตกต่างกัน ($X^2 = 8.582, p = 0.396$)

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 3 สาขาวิชา พอจะสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา ชอบเรียนหรือทำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อนๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ชอบเรียนแบบฟังคำบรรยายหรือการอธิบายจากอาจารย์ผู้สอน และอยากฟังเสียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา เรียนจากการฟังเพลง หรือวิดีโอ

นอกจากนั้น นักศึกษายังชอบเรียนโดยการปฏิบัติ หรือทำกิจกรรมสั้นๆ ต่างๆ เช่น เล่นเกมส์ภาษาอังกฤษสนุกๆ ในชั้นเรียน หรือฝึกพูดสนทนากับเจ้าของภาษาจริงๆ ในชั้นเรียน รวมทั้งอยากให้อาจารย์ผู้สอนเน้นเรื่องคำศัพท์ โดยเฉพาะการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์

ตัวอย่างความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา มีดังนี้

ตัวอย่างความคิดเห็นชอบเรียนแบบกลุ่ม
อยากให้เรียนภาษาอังกฤษแบบทำงานเป็นกลุ่ม
ชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าเดี่ยวเพราะคิดว่าทำงานได้ดีมากกว่าทำงานเพียงคนเดียว
เรียนรู้กับเพื่อนๆ เป็นกลุ่มจะทำให้เข้าใจมากขึ้นกว่าการฟังอาจารย์บรรยายอย่างเดียว ถ้ามีเพื่อนมาอธิบายซ้ำจะเข้าใจมากขึ้น
ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน เรียนร่วมกับเพื่อน มีกิจกรรมร่วมกันจะเข้าใจมากกว่า

ตัวอย่างความคิดเห็นชอบเรียนด้วยการฟัง
อยากให้อาจารย์อธิบายทุกขั้นตอนและรายละเอียดเพื่อเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น
อยากให้อาจารย์อธิบายให้เข้าใจด้วยการยกตัวอย่างประกอบและเปิดโอกาสให้ถามหลังเลิกเรียน
อธิบายโดยละเอียดแบบเข้าใจความสำคัญเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ง่ายและชัดเจนขึ้น
อยากให้มีอาจารย์ต่างประเทศเข้ามาสอนบ้าง จะได้เรียนกับเจ้าของภาษาโดยตรงและช่วยให้นักศึกษาได้สำเนียงการออกเสียง ภาษาอังกฤษของอาจารย์ต่างชาติแล้วนำมาปรับปรุงการออกเสียงของตนเองได้ดียิ่งขึ้น
ต้องเปิดเพลงภาษาอังกฤษให้ฟัง สอนเป็นเพลง

อยากให้เน้นการเรียนที่เป็นเพลงเพราะมันจำง่ายและอยากที่จะเรียนมากขึ้น
ควรมีอาจารย์ผู้สอนที่มาจากต่างประเทศบ้าง เพื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ตัวอย่างความคิดเห็นขอเรียนด้วยการปฏิบัติ
อาจารย์ควรมีเทคนิคการสอนที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน เพื่อให้นักศึกษาผ่อนคลายในการเรียน เช่น กิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
อยากเรียนกับเจ้าของภาษา
ฝึกสื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างชาติ
ควรมีกิจกรรมนันทนาการ เป็นเกมส์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดไหวพริบในการใช้ภาษาอังกฤษและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ
เรียนแบบมีสื่อการสอนต่างๆ เช่น โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ หรือตัวอย่างประกอบ ซึ่งสามารถทำให้เห็นภาพ และเรียนรู้ได้เข้าใจง่ายขึ้น และสามารถเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเรียนรู้อีกมากขึ้น
อยากให้มีการร้องเพลงเพื่อให้จดจำศัพท์ในชั้นเรียน มีเพลงหรือดนตรีประกอบทำนอง มีการฝึกพูด ฝึกปฏิบัติ

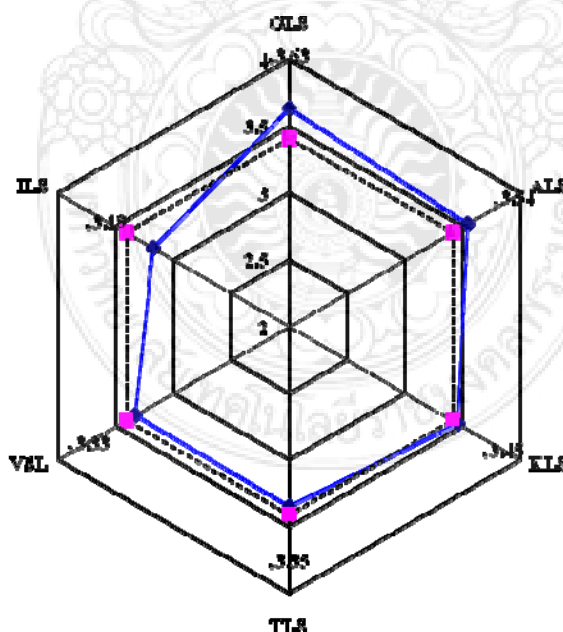
บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประชากรในการศึกษา คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคปกติหลักสูตร 4 ปี จำนวน 248 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยแบ่งนักศึกษาตามสาขาวิชา ได้แก่ การท่องเที่ยว การโรงแรม และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. สรุปผลการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านความแตกต่างของรูปแบบการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

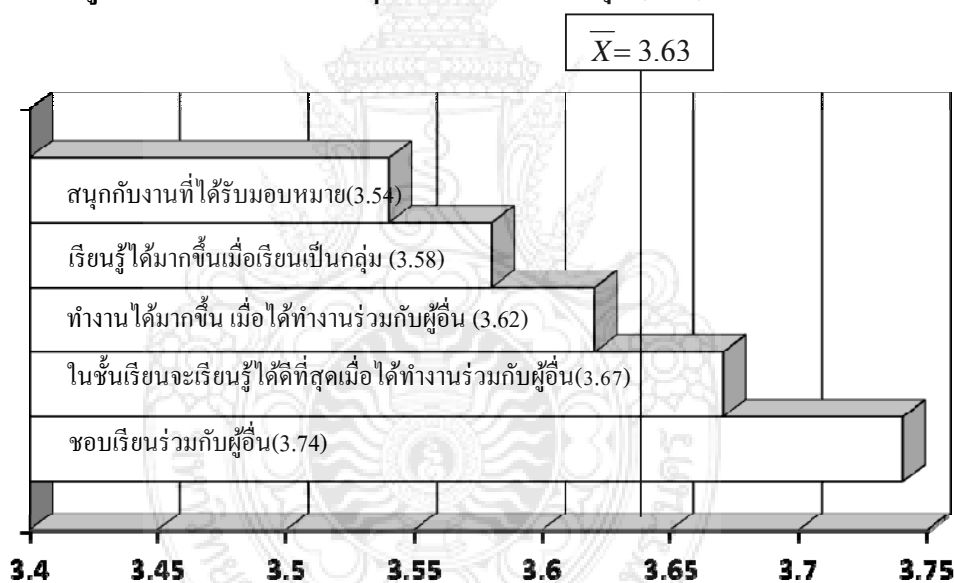

ภาพที่ 1 ความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

จากภาพที่ 1 ด้านความแตกต่างของการใช้รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม มีอยู่ 3 รูปแบบ ดังนี้ คือ รูปแบบการเรียนแบบกลุ่ม (GLS) มีค่าระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3.63 รองลงมาเป็น รูปแบบการเรียนด้วยการฟัง (ALS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.54 และรูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) มีค่าระดับความคิดเห็น 3.45 ตามลำดับ ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นทั้งกลุ่ม มีค่าระดับ เป็น 3.41

ส่วนรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่มีค่าระดับความคิดเห็นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั้งกลุ่ม พบว่า รูปแบบการเรียนด้วยการกระทำ(TLS) มีค่าระดับความคิดเห็นเป็น 3.35 รองลงมาเป็นรูปแบบการเรียนด้วยการใช้สายตา (VLS) มีค่าระดับความคิดเห็นเป็น 3.33 และ รูปแบบการเรียนตามลำพัง (ILS) มีค่าระดับความคิดเห็นเป็น 3.18 ตามลำดับ

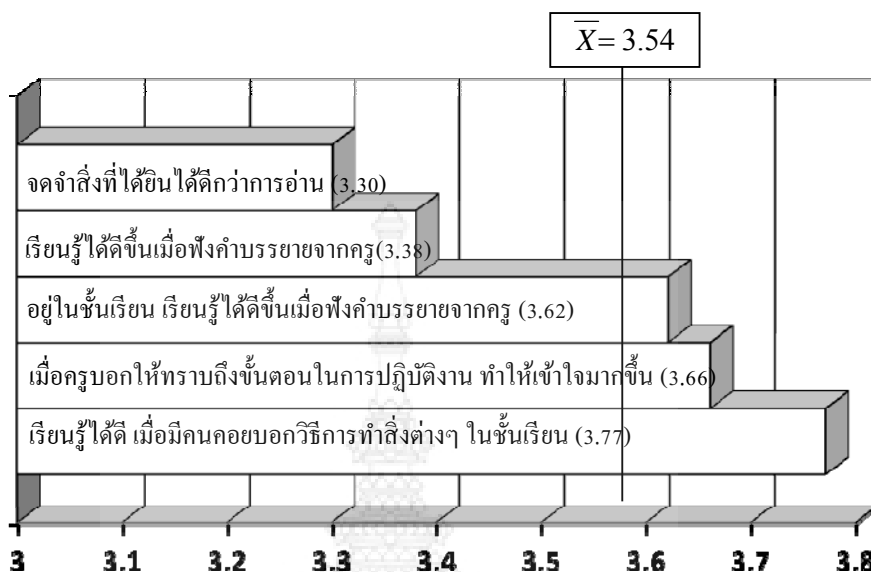
2. รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS)

ภาพที่ 2 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม

ด้านรูปแบบของกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม พบว่า นักศึกษามีระดับค่าความคิดเห็นต่อ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้อื่น และมีความเชื่อว่า จะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นในระดับ 3.74 และ 3.67 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ย 3.63 ดังภาพที่ 2

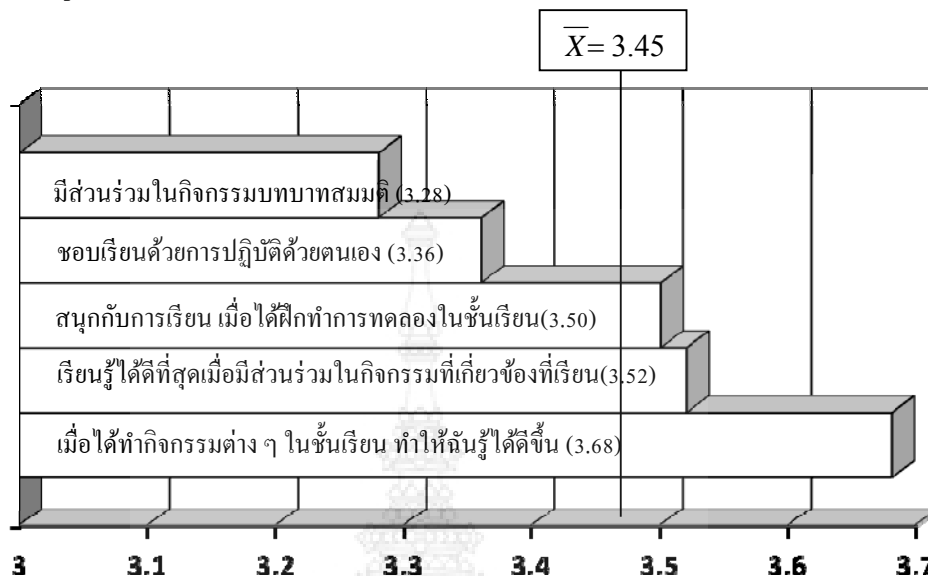
3. รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการฟัง (ASL)

ภาพที่ 3 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการฟัง

ด้านรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการฟัง พบว่า นักศึกษามีระดับค่าความคิดเห็นต่อ รูปแบบการเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีคนคอยบอกวิธีการทำสิ่ง ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ที่ระดับ 3.77 รองลงมาเป็น การเรียนรู้ เมื่อครูบอกให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้เข้าใจมากขึ้น ระดับ 3.66 และเมื่ออยู่ในชั้นเรียนก็เรียนรู้ได้ดีเมื่อฟังคำบรรยายจากครู ระดับ 3.62 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ย 3.54 ดังภาพที่ 3

4. รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS)

ภาพที่ 4 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ

ด้านรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับค่าความคิดเห็นต่อ รูปแบบการเรียนรู้ เมื่อได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ทำให้เรียนรู้ดีขึ้น ที่ระดับ 3.68 รองลงมา เรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับที่เรียน ระดับ 3.52 และสนุกกับการเรียน เมื่อได้ฝึกทำการทดลองในชั้นเรียน ที่ระดับ 3.50 ตามลำดับ ซึ่งมีความมากกว่าค่าเฉลี่ย 3.45 ดังภาพที่ 4

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ซึ่งได้มีการทบทวนเอกสารวรรณกรรมในบทที่ 2 มีความหมายโดยสรุปว่า รูปแบบการเรียนรู้ คือ วิธีการที่ผู้เรียนใช้จนเป็นนิสัยในการเรียนรู้ สร้างความคิดรวบยอด จดจำข้อมูล และนำความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้โดยมีความชอบ ความถนัด เจตคติ ประสพการณ์ และบุคลิกภาพของผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วย PLSPQ (Perceptual Learning Style Preference Questionnaires) ซึ่งมีจำนวน 6 แบบ ได้แก่

1. รูปแบบการเรียนรู้การใช้สายตา (VLS- Visual Learning Style)
2. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS- Audio Learning Style)

3. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS- Tactile Learning Style)
4. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS- Kinesthetic Learning Style)
5. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนตามลำพัง (ILS- Individual Learning Style)
6. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS- Group Learning Style)

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 รูปแบบพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS- Group Learning Style) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS- Audio Learning Style) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ (KLS- Kinesthetic Learning Style) ตามลำดับ

จากการสรุปผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ ตามลำดับ ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยในประเทศไทย ของ ดำรง นิมมานสุทธิ์ (2535) ที่ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา การฟัง และการเรียนเป็นกลุ่ม ในขณะที่ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2542) ที่ศึกษาสไตลในการเรียนรู้ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้หลักสามอันดับแรกคือ การเรียนแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ และแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง ตามลำดับ ส่วน ณัฐนุช มั่นสาคร (2553) ศึกษา รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ และความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา กับภูมิหลังที่ต่างกัน คือ เพศ คณะ ระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบัญชี บริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชอบใช้มากที่สุดสามอันดับแรก คือ การเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ และการฟัง ตามลำดับ นักศึกษาที่มีเพศ คณะ และระดับผลการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชอบใช้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบใช้มากที่สุด คือ การเรียนเป็นกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครชอบที่จะทำงานร่วมกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้น ไม่ว่าจะป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และชอบการเรียนรู้กับกลุ่ม

เพื่อนมากกว่าที่จะคิดแก้ปัญหาในระหว่างการเรียนสิ่งใหม่ด้วยตนเอง โดยจะเรียนรู้ได้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนตั้งแต่ 2 -3 คนขึ้นไป แรงจูงใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆเกิดจากการกระตุ้นและความช่วยเหลือของกลุ่ม (Reid, 1987: Oxford, 1993) ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการเรียนร่วมกับผู้อื่นสามารถช่วยสร้างความมั่นใจในการทำกิจกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากการมีกลุ่มเพื่อนจะมีการระดมความคิด มีบุคคลอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งบางความคิดเห็นอาจสอดคล้องกับคนหมู่มาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในคำตอบมากกว่าการเรียนตามลำพังด้วยตนเอง เพราะจะขาดคนช่วยสนับสนุนความคิดของผู้เรียน ทำให้ขาดความมั่นใจและทำให้ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพราะกลัวการเสียหน้า (ฉวีธัญญา มั่นสาคร ,2553) นอกจากนี้ การเรียนร่วมกับบุคคลอื่น เป็นการสนับสนุนภาวะการพึ่งพากันในการเรียน นั่นคือ บางเวลาที่ผู้เรียนไม่สามารถหาคำตอบหรือทำแบบฝึกหัดได้ ผู้เรียนอื่นในกลุ่มจะสามารถหาคำตอบแทนผู้เรียนและในการกลับกัน ถ้าบางคำตอบที่ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือบุคคลอื่นในกลุ่มได้ ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในการเรียนและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ การเรียนเป็นกลุ่มยังสามารถลดความกดดัน และความตึงเครียดของภาวะการแข่งขันทันทีได้ เพราะการเรียนเป็นกลุ่มเน้นความสามัคคีในการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้น ภาวะการแข่งขันทันทีจะเกิดขึ้นน้อยมาก (Wintergerst, et al, 1998) รวมถึงอาจเนื่องจากนักศึกษาไทยมีลักษณะนิสัยแบบพึ่งพาให้ความช่วยเหลือกัน และเคยชินกับการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งที่โดดเด่นของนักศึกษาเอเชีย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Wintergerst, et al. (1998)

นอกจากนี้ การเรียนเป็นกลุ่มยังเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและฝึกทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้ผู้เรียนรับรู้ระดับความสามารถของตนเองและบุคคลอื่นในกลุ่มตลอดเวลา ถ้าผู้เรียนเป็นจุดอ่อนของกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องการวิธีการพัฒนาระดับความสามารถของตน ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนที่เป็นจุดแข็งของกลุ่มจะรักษาหรือเพิ่มระดับความสามารถของตนเองเพื่อเป็นที่พึ่งของกลุ่มได้ (ฉวีธัญญา มั่นสาคร , 2553)

ในขณะที่งานวิจัยในต่างประเทศของ Mulalic. et all (2009) ที่ทำการศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยในมาเลเซีย พบว่า นักศึกษาชอบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ Peacock (2001) ได้พบว่า นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ The City University of Hong Kong ชอบรูปแบบการเรียนแบบการปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ และการฟัง ส่วนผลงานวิจัยของ Wintergerst, et al. (1998) ที่พบว่านักศึกษารัสเซียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่วนใหญ่ชอบรูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ รองลงมาคือ การฟัง และผลการวิจัยของ Jones (1997) พบว่า

นักศึกษามหาวิทยาลัยชาวจีน ในประเทศไต้หวัน ชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ

สำหรับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างจากนักศึกษาต่างชาติคือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม ในขณะที่นักศึกษาในประเทศอื่น ๆ ส่วนใหญ่ชอบใช้รูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ และไม่ชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม ดังงานวิจัยของ Peacock (2001) Mulalic, et al. (2009) และ Jones (1997) ที่ระบุว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบใช้รูปแบบการเรียนเป็นกลุ่ม

3. ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ควรจัดให้กับนักศึกษาควรมีรูปแบบการเรียนด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม รูปแบบการเรียนด้วยการฟังและรูปแบบการเรียนด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนั้นในการจัดแผนกิจกรรมการสอน ผู้สอนควรจะนำผลของการศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้กับการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา โดยอาจจัดเป็นรูปแบบประสมก็ได้

2. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีการชี้แนะให้นักศึกษาตระหนักถึงการใช้และรู้จักวิธีการเรียนที่หลากหลายตามลักษณะการรับรู้ 4 ด้าน พร้อมทั้งนี้ผู้สอนควรให้แนวทางและชี้แนะถึงการตระหนักตนของนักศึกษาว่าตนเป็นผู้เรียนประเภทใด จากการจำแนกประเภทของผู้เรียน 4 ประเภท คือ ผู้เรียนรู้ทางสายตา ผู้เรียนรู้ทางโสตประสาท ผู้เรียนรู้ทางการอ่านและเขียน และผู้เรียนรู้ทางร่างกายและความรู้สึก

3. การจัดกิจกรรมควรให้สอดคล้องกับกลุ่มของผู้เรียนและพื้นฐาน ทักษะ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงและประยุกต์ใช้ความรู้ด้านภาษาที่เรียนกับอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ควรมีการศึกษารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับนักศึกษาคณะอื่น ๆ เพื่อหาความแตกต่างและรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคณะ

5. การจัดสื่อการเรียนการสอนที่ประกอบกิจกรรมควรสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียน

บรรณานุกรม

- เกศสุตา รัชฎาวิชิตชุกุล. 2547. รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ชุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาคุยฎีบัณฑิต มหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์.
- คำรง นิมมานสุทธิ. 2535. การศึกษาแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญาลี วาสนสมลิตี. 2542. การศึกษาสไตล์ในการเรียนรู้ (Learning Style) ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. [On line] Available from <http://www.culi.chula.ac.th/e-journal/panchalee.htm> [3 มีนาคม 2555]
- พัชรพรรณ ม. รัตนพล. 2541. การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐนุช มั่นสาคร. 2553. ภูมิหลังและรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ . รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- มณฑรา ธรรมบุศย์. 2550. ลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles). [On line] Available from <http://www.oknation.net/blog/nam-peth> [2 มีนาคม 2555]
- อรุณี อรุณเรือง. 2549. ผลของการใช้แนวทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศแบบใช้คำศัพท์เป็นหลักต่อความสามารถในการใช้ภาษาทั่วไปและความสามารถในการใช้คำศัพท์ของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุยฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cohen, A. D. 1990. **Language Learning: Insights for Learners, Teachers, and Researchers.** Boston, Mass: Heinle & Heinle.
- Curry, L. 1983. Pattern of Learning Style across Selected Medical Specialties. **Educational Psychology.** 11 (May 1983): 247-278.
- Dewey, J. 1959. **Experience and Education.** Albuquerque: Kappa Delta Phi.
- Dunn, R. 1979. Learning- A Matter of Style. **Educational Leadership.** 6 (July 1979): 430-432.
- Ellis, R. 1985. **Understanding Second Language Acquisition.** UK: Oxford University Press.
- Fleming, N.D. 1995. **Teaching and Learning Styles: VARK Strategies.** Honolulu

Community College: New Zealand.

- Goodman, T.J. 1994. **“Learning Style Preference of East Asia ESL students”**. Dissertation Abstract International, 10, April: 3664-A.
- Gregorc, A.F. 1979. **Learning/teaching styles: their Nature and Effects NASSP’s Students Learning Styles: Diagnosing and Prescribing programs**. Reston, VA: National Association of Secondary School Principals, pp. 19-26.
- Honey, P, & Mumford, A. 1983. **Using Your Learning Styles**. Maidenhead, UK: Peter Honey.
- Hyland, K. 1993. Culture and learning: A Study of the Learning Style Preferences of Japanese Students. **RELC Journal**. 24(2): 69 -91.
- Jaju, A., & Kwak, H. 2000. **Learning preferences of marketing students. Marketing in a Time of great change**, 243-250
- Jones, N.B. 1997. **Applying Learning Styles Research to Improve Writing Instruction**. Paper presented at RELC Seminar on Learners and Language Learning, Singapore, April 1997.
- Keef, J.W. 1979. Learning style: An Overview in NASSP’s Students Learning Styles: Diagnosing and prescribing Programs. (pp. 1-17). Reston, VA: National Association of Secondary School Principals. Retrieved from <http://www.nwlink.com/donclark/hrd/styles.html>
- Kinsella, K. 1995. Perceptual learning preferences survey. In J. Reid (ed.) **Learning Styles in the ESL/EFL Classroom**. (pp. 221-238). Boston: Heinle & Heinle.
- Melton, C.D. 1990. “Bridging the Cultural Gap: A Study of Chinese Student’s Learning Style Preferences”. **RELC Journal**. 1 (June 1990) : 29 – 47
- Mulalic, A. Mohd Shah, P. & Ahmad, F. 2009. Perceptual Learning styles of ESL students. **European Journal of Social Sciences**, 7(3). 101 – 113
- Murphy, G., Gray. S Straja, S., & Bogert, M. 2004. Student learning preferences and teaching implications. **Journal of dental education**. 68(8). 859.
- Oxford, R.L. and R.Z. Lavine. 1992. Teacher – Student Style Wars in the Language Classroom: Research Insights and Suggestions. **Association of Departments of Foreign Language Bulletin**. 23 (Winter 1992) : 38 – 45

- Oxford, R. L. 1993. **Research on second language learning strategies**. Annual Review of Applied Linguistics, 13, pp. 175-187.
- Oxford, R. L., & Ehrman, M. 1993. **Second language research on individual differences**. Annual Review of Applied Linguistics, 13, pp. 188-201
- Peacock, M. 2001. Match of Mismatch? Learning Style and Teaching Styles in EFL. **International Journal of Applied Linguistics**. 11(1). 38 – 58
- Reid, J. M. 1987. **The learning style preferences of ESL students**. TESOL Quarterly, 21, pp. 87-111.
- Reid, J. M. (Ed.). 1995. **Learning Styles in the ESL/EFL Classroom**. Boston: Heinle & Heinle.
- Reid, J. M. 1995. Learning styles: Issues and Answers. **Learning Styles in the ESL/EFL Classroom**, 3 – 34
- Reid, J. M. (Ed.). 1998. **Understanding Learning Styles in the Second Language Classroom**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Rogers, A. 1996. **Teaching Adults**. Buckingham: Open University Press.
- Williams, K, & Andrade, M. 2008. Foreign Language Learning Anxiety in Japanese EFL University Classes: Causes, Coping, and Locus of Control. **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**, 5(2), 181-191.
- Wintergerst, et al. 2003. Conceptualizing Learning Style Modalities for ESL/EFL Students. **System**. 31, 85- 106. Retrieved from [http:// sciencedirect.com](http://sciencedirect.com)

ภาคผนวก

แบบสอบถามรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐	
1. เพศ ☐ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง	
2. ปัจจุบันท่านศึกษาอยู่ในสาขา	
☐ 2.1 การท่องเที่ยว ☐ 2.2 การโรงแรม ☐ 2.3 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	
ตอนที่ 2 รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ	
โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ของคำตอบที่ตรงกับควมระดับความเห็นของท่าน	
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
4 = เห็นด้วย	
3 = เฉยๆ ไม่แน่ใจ	
2 = ไม่เห็นด้วย	
1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	

ข้อความ	1	2	3	4	5
1. When the teacher tells me the instructions, I understand better. เมื่อครูบอกขั้นตอนการปฏิบัติงาน ฉันเข้าใจดีขึ้น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
2. I prefer to learn by doing something in class. ฉันชอบเรียนรู้ด้วยการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
3. I get more work done when I work with others. ฉันทำงานได้มากขึ้นเมื่อทำร่วมกับผู้อื่น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
4. I learn more when I study with a group. ฉันเรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อเรียนเป็นกลุ่ม	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
5. In class, I learn best when I work with others. เมื่อฉันทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในชั้นเรียน ทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีที่สุด	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐

6. I learn better by reading what the teacher writes on the blackboard. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น จากการอ่านสิ่งที่ครูเขียนบนกระดาน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
7. When someone tells me how to do something in class, I learn it better. เมื่อมีคนบอกฉันถึงวิธีการทำสิ่งต่างๆ ในชั้นเรียน ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
8. When I do things in class, I learn better. เมื่อฉันทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน ทำให้ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
9. I remember things I have heard in class better than things I have read. ฉันจดจำสิ่งที่ฉันได้ฟังในชั้นเรียนได้ดีกว่าสิ่งที่อ่าน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
10. When I read the instructions, I remember them better. เมื่ออ่านขั้นตอนการปฏิบัติงาน ทำให้ฉันจำได้ดียิ่งขึ้น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
11. I learn more when I can make a model of them. ฉันเรียนรู้ได้มากขึ้นจากการได้ทำตัวอย่างและแบบฝึกหัดต่างๆ	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
12. I understand better when I read the instructions. ฉันเข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อได้อ่านขั้นตอนการปฏิบัติงาน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
13. When I study alone, I remember things better. ฉันจดจำได้ดีขึ้นเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
14. I learn more when I make something for a class project. ฉันเรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้ทำโครงการในชั้นเรียน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
15. I enjoy learning in class by doing experiments. ฉันสนุกกับการทดลองในชั้นเรียน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
16. I learn better when I make drawings as I study. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อฉันได้วาดภาพขณะที่ฉันเรียน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
17. I learn better in class when the teacher gives a lecture. ฉันเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ดีขึ้นเมื่อครูสอนด้วยการบรรยาย	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
18. When I work alone, I learn better. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น เมื่อฉันได้ทำงานคนเดียว	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
19. I understand things better in class when I participate in role-playing. ฉันเข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อฉันเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติในชั้นเรียน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
20. I learn better in class when I listen to two or three classmates. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นในชั้นเรียนเมื่อฉันฟังเพื่อนสองหรือสามคน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐

ฉันเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ดีขึ้นเมื่อนั่งฟังเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน					
21. I enjoy working on an assignment with two or three classmates. ฉันสนุกกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนสองสามคน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
22. When I build something, I remember what I have learned better. เมื่อฉันได้ลงมือปฏิบัติ ฉันจดจำสิ่งที่ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
23. I prefer to study with others. ฉันชอบที่จะเรียนร่วมกับผู้อื่น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
24. I learn better by reading than by listening to someone. ฉันเรียนรู้ได้ดีขึ้นจากการอ่านมากกว่าการฟังคนอื่นพูด	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
25. I enjoying making something for a class project. ฉันสนุกกับการทำโครงการในชั้นเรียน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
26. I learn best in class when I can participate in related activities. ฉันเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ดีที่สุดเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมสัมพันธ์	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
27. In class, I work better when I work alone. ในชั้นเรียน เมื่อนั่งทำงานคนเดียว ฉันทำงานได้ดีขึ้น	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
28. I prefer working on projects by myself. ฉันชอบทำงานโครงการต่างๆด้วยตัวเอง	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
29. I learn more by reading textbooks than by listening to lecturers. ถ้าฉันอ่านตำราเรียนเอง ฉันจะเรียนรู้ได้มากกว่าการฟังอาจารย์สอน	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐
30. I prefer to work by myself. ฉันชอบทำงานด้วยตัวเอง	1. ☐	2. ☐	3. ☐	4. ☐	5. ☐

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

@@@@@@@@@@@@@@